

Resolutsioon

1. Leping, mille esemeks on niisugune kaubalaevareis nagu kohtuasja C-585/08 aluseks oleva vaidluse puhul, kujutab endast pakettreisilepingut nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) artikli 15 lõike 3 mõttes.
2. Et teha kindlaks, kas ettevõtja, kelle tegevuse kohta on info avaldatud nii tema enda kodulehel kui ka vahendaja omal, „suunab“ oma tegevust tarbija alalise elukoha liikmesriiki määruse nr 44/2001 artikli 15 lõike 1 punkti c mõttes, tuleb kontrollida, kas enne lepingu sõlmimist selle konkreetse tarbijaga võis nende kahe veebilehe põhjal ja ettevõtja tegevusest üldiselt järeldada, et ettevõtja kavatses asuda kaubanduslikesse suhetesse tarbijatega mõnes teises või mitmes teises liikmesriigis, sh asjassepuutuva tarbija alalise elukoha liikmesriigis, pidades silmas seda, et ettevõtja oli valmis niisuguste tarbijatega lepingu sõlmima.

Järgmised elemendid, mille loetelu ei ole ammendav, võivad anda alust järeldada, et ettevõtja suunab oma tegevust tarbija alalise elukoha liikmesriiki — nimelt on olulised tegevuse rahvusvaheline laad; kirjeldus selle kohta, kuidas — millist teed kaudu — on võimalik muudest liikmesriikidest jõuda sinna, kus ettevõtja tegutses; niisuguse keele või vääringu kasutamine, mis erineb sellest, mida tavapärast kasutatakse liikmesriigis, kus on ettevõtja asukoht, ning võimalus teha broneeringuid ja saada selle kohta kinnitus selles teises keeles; telefoninumbri äramärkimine koos rahvusvahalise suunakoodiga; kulutuste tegemine selleks, et teiste liikmesriikide tarbijad saaksid otsingumootori kaudu hõlpsalt jõuda ettevõtja või vahendaja veebilehele; esimese tasandi domeeninimena ettevõtja asukohaliikmesriigi domeeninimest erineva nime kasutamine; ning viide rahvusvahelisele klientuurile, mis koosneb eri liikmesriikidest pärit klientidest. Nende asjaolude kontrollimine on siseriikliku kohtu ülesanne.

Seevastu pelgalt asjaolu, et tarbija alalise elukoha liikmesriigis on võimalik ligi pääseda ettevõtja või vahendaja veebilehele, ei saa käsitada piisavana. Samuti ei ole järelduste tegemiseks piisav e-posti aadressi ja muude kontaktandmete äramärkimine või asjaolu, et veebilehel on kasutatud keelt või vääringut, mida ettevõtja asukohaliikmesriigis tavapärast kasutatakse.

Euroopa Kohtu (teine koda) 16. detsembri 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik(Kohtuasi C-89/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asutamisvabadus — EÜ artikkel 43 — Rahvatervis — Biomeditsiinilise analüüsi laboratooriumi haldamine — Liikmesriigi õigusnormid, mis kehtestavad piirangu, mille kohaselt niisuguste osanike osalus, kes ei tegutse bioloogi kutsealal, võib olla kuni 25 % — Keeld omada osalust enam kui kahe ühiselt üht või mitut biomeditsiinilise analüüsi laboratooriumi haldava äriühingu osakapitalis — Eesmärk tagada bioloogide kutsealane sõltumatus — Eesmärk säilitada biomeditsiini alal pakkumiste paljusus — Ühtsus — Proportsionaalsus)

(2011/C 55/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Rozet ja E. Traversa)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja B. Messmer)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikli 43 rikkumine — Biomeditsiinilise analüüsi laboratooriumide haldamist reguleerivad õigusnormid — Liikmesriigi õigusnormid, mis kehtestavad piirangu, mille kohaselt kutsealaväliste isikute osalus võib olla kuni 25 % — Keeld omada osalust enam kui kahe ühiselt üht või mitut biomeditsiinilise analüüsi laboratooriumi haldava äriühingu osakapitalis — Asutamisvabaduse piirangud, mida õigustavad rahvatervise kaitse eesmärk ja proportsionaalsus

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik keelas bioloogidel osaluse omamise rohkem kui kahes äriühingus, mis on loodud eesmärgiga hallata ühiselt ühte või mitut biomeditsiinilise analüüsi laboratooriumi, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud talle EÜ artiklist 43 tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Prantsuse Vabariik ja Euroopa Komisjon kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 44, 21.2.2009
ELT C 153, 4.7.2009.

⁽¹⁾ ELT C 113, 16.5.2009.